

Klucz odpowiedzi dla nauczyciela

Zjednoczone Emiraty Arabskie

1. **Rama:** „ropa i restrykcje”, czyli połączenie dyscypliny sanitarnej z siłą gospodarki opartej na eksporcie ropy.
2. **Elementy wzmacniające ramę:**
 - Wzmianka o wysokich cenach ropy i mocnych wpływach z eksportu.
 - Podkreślenie zakazu wyjazdu dla niezaszczepionych oraz wysokich grzywien.
 - Powiązanie „dyscypliny sanitarnej” ze „stabilnością gospodarki”.
3. **Co mówi o ZEA:**
 - Państwo przedstawione jako silne, zamożne, zdolne do finansowania szczepień i wsparcia biznesu.
 - Władze stawiają na twarde, kontrolujące rozwiązania (restrykcje, kary).
 - Pandemia jest opisywana jako wyzwanie, z którym można sobie poradzić dzięki zasobom i dyscyplinie.
4. **Wpływ na wyobrażenia o „bogatych państwach”:**
 - Może utrwalać obraz państw Zatoki jako modelu „surowej, ale skutecznej” polityki.
 - Podpowiada czytelnikowi, że bogactwo (ropa) = możliwość lepszego reagowania na kryzys.
 - Tworzy kontrast z krajami, które nie mają takich zasobów ani instrumentów kontroli.

Egipt

1. **Rama:** „turystyka i polscy turyści” — pandemia jest przede wszystkim problemem dla urlopu i powrotu do kraju, nie dla całego systemu zdrowia Egiptu.
2. **Fragmenty wzmacniające ramę:**
 - Opis dodatkowych kosztów, przedłużonego pobytu i komplikacji w pracy/życiu w Polsce.
 - Skupienie na chaosie informacyjnym, dopłatach i organizacji powrotu, zamiast na lokalnych szpitalach czy statystykach.

3. Co mówi o Egipcie:

- Egipt pojawia się jako miejsce wakacyjne, w którym „dzieją się rzeczy” ważne dla turystów.
- Władze przedstawione są jako wykonujące procedury (testy, kwarantanna), ale nie ma głębszego wejścia w politykę zdrowotną.
- Kraj jest tłem dla problemów turystów, a nie głównym bohaterem pandemii.

4. Pozycja polskich turystów:

- Pokazani jako raczej słabsi wobec egipskiego systemu (zależni od decyzji lokalnych władz, biura, linii lotniczych).
- Jednocześnie są głównymi bohaterami narracji – „to im się coś dzieje”.

Liban

1. **Rama:** pandemia jest kolejnym poziomem nałożonym na już istniejący kryzys gospodarczo-polityczny.

2. Elementy łączenia pandemii z kryzysem:

- Wzmianka o długo trwającym kryzysie gospodarczym i politycznym.
- Opis braków tlenu, leków, sprzętu oraz emigracji personelu medycznego.
- Wspomnienie rosnących cen żywności i paliwa oraz dylematu „jedzenie czy leczenie”.

3. Co mówi o Libanie:

- Tworzy obraz państwa przeciążonego, bliskiego załamania systemu ochrony zdrowia.
- Pokazuje pandemię jako element, który jeszcze bardziej pogłębia istniejące problemy.
- Podkreśla zależność od pomocy zewnętrznej i ograniczone możliwości państwa.

4. Co wynika dla odbiorcy:

- Pandemia w krajach w kryzysie może być postrzegana jako „kolejna katastrofa” do już istniejącej.
- Odbiorca może zacząć widzieć wyraźne różnice między państwami z silnymi i słabymi instytucjami.
- Uwaga przesuwana się z samego wirusa na szerszy kontekst: ubóstwo, migracje, wyczerpanie systemu zdrowia.